

ตารางที่ 2 แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ	ป.6	0ข้อ20นาที	1. จัดทำโดยสำนักทดสอบฯ
1. ชื่อนภาพ/ก	ัดด้านมิติสัมพันธ์	ป.6	0ข้อ25นาที	มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
2. ชื่อนรูป/ข	ัดด้านมิติสัมพันธ์	ป.6	0ข้อ20นาที	วิโรฒประสานมิตร
3. ไม่เข้าพวก/ข	ัดด้านเหตุผลการจัดประเภท	ป.6	0ข้อ20นาที	national norm ทุก
4. อุปมาอุปไมย/ก	ัดด้านเหตุผลอุปมาอุปไมย	ป.6	0ข้อ20นาที	ฉบับ
5. อุปมาอุปไมย/ข	ัดด้านเหตุผลอุปมาอุปไมย	ป.6	0ข้อ20นาที	2. แบบทดสอบความถนัด
6. ศัพท์สัมพันธ์/ก	ัดด้านภาษาคำที่มีความหมาย ใกล้เคียง	ป.6	0ข้อ20นาที	ทางการเขียนที่จะใช้วัด เพื่อจำแนกเด็กปัญญาเลิศ
7. คำตรงข้าม/ก	ัดด้านภาษาหาคำตรงข้าม	n1.6	0ข้อ20นาที	ควรประกอบด้วยองค์
8. ไม่เข้าพวก/ภาษา	ัดด้านภาษาจัดประเภทคำ	ป.6	0ข้อ20นาที	ประกอบด้านคณิตศาสตร์
9. เรียงอันดับ/ก	ัดด้านตัวเลข	ป.6	0ข้อ25นาที	ภาษา เหตุผล มิติสัมพันธ์
10. เรียงอันดับ/ข	ัดด้านตัวเลข	ป.6	0ข้อ25นาที	และการรับรู้ ชณะนี้ยัง
11. เรียงอันดับ/ค	ัดด้านตัวเลข	ป.6	0ข้อ25นาที	ขาดแบบทดสอบวัดองค์
12. เรียงอันดับ/ง	ัดด้านตัวเลข	ป.6	0ข้อ25นาที	ประกอบด้านการรับรู้จึง ควรพิจารณาดำเนินการ สร้าง
				3. เกณฑ์ปกติของข้อสอบ มีเฉพาะระดับ ป.6 ควร สร้างเกณฑ์แต่ละระดับขึ้น ใหม่ด้วย

ตารางที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
1. ภาษาไทย	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและวัดเป็นกลุ่ม วัดด้านคำศัพท์ ความเข้าใจ การใช้ภาษา การสะกดคำ การเขียนข้อความ การอ่านคำ	ป.1-ป.3 ป.4	ใช้ประเมินผลรวม (sum- native test)	เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน จัดทำโดยสำนักงานทดสอบ ของกรมวิชาการ
2. ภาษาไทย	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและวัดเป็นกลุ่ม ข้อสอบแยกเป็นแต่ละฉบับ วัดด้านอ่านไทย ย่อความ หลักภาษา การใช้ภาษา คำศัพท์ ความหมายคำ สะกดคำ	ป.6	ใช้ประเมินผลรวม (summa- tive test.)	เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน จัดทำโดยสำนักงานทดสอบ ของ มศว. ประสานมิตร
3. คณิตศาสตร์	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและวัดเป็นกลุ่ม วัดด้านทักษะ โจทย์ ปัญหา และเหตุผล	ป.1-ป.3 ป.4	ใช้ประเมินผลรวม (summa- tive test.)	เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน จัดทำโดยสำนักงานทดสอบ ของกรมวิชาการ
4. คณิตศาสตร์	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและวัดเป็นกลุ่มข้อทดสอบแยกเป็นแต่ละฉบับ วัดด้าน โจทย์ ปัญหา เหตุผล และทักษะ	ป.6	ใช้ประเมินผลรวม (summa- tive test)	เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน จัดทำโดยสำนักงานทดสอบ ของ มศว. ประสานมิตร
5. วิทยาศาสตร์	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและวัดเป็นกลุ่ม	ป.6	ใช้ประเมินผลรวม (summa- tive test)	เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน จัดทำโดยสำนักงานทดสอบ ของ มศว. ประสานมิตร

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
6. ภาษาไทย	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและ วัดเป็นกลุ่ม วัดด้านคำศัพท์ ความเข้าใจ การใช้ การสะกดคำการอ่าน และการเขียนข้อความ	ป.1-ป.6	ใช้ประเมินผล รวม (summative test)	เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง มีค่าอำนาจจำแนก และค่า ความยากง่ายแล้วจัดทำโดย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย ลัยเกษตรศาสตร์
7. คณิตศาสตร์	เป็นแบบทดสอบเลือกตอบและ วัดเป็นกลุ่ม	ป.1-ป.6	ใช้ประเมินผล รวม (summative test)	เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง มีค่าอำนาจจำแนก และค่า ความยากง่ายแล้วจัดทำโดย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัย ลัยเกษตรศาสตร์ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์สำหรับ เด็กปัญญาเลิศชั้นประถม ศึกษาควรใช้แบบทดสอบวิชา ภาษาไทยคณิตศาสตร์วิทยา ศาสตร์ ขณะนี้ยังขาดแบบ ทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ระดับ ป.1-ป.5 และวิชาภาษา- ไทยและคณิตศาสตร์ชั้น ป.5

ตารางที่ 4 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
แบบทดสอบ วัดความคิด สร้างสรรค์	เป็นแบบทดสอบรายบุคคล หรือเป็นกลุ่ม วัดด้านความคิดริเริ่ม ความ คิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 รู แบบ คือ การวาดภาพ การ ต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ และ การใช้วงกลม ใช้เวลาทดสอบกิจกรรมละ 10 นาที รวม 30 นาที	อนุบาล - ประถมศึกษา	ตรวจสอบผล ได้ เป็นการฝึกฝน จะต้องปฏิบัติ ตามคู่มือการใ้ คะแนน	1. แบบทดสอบชุดนี้ เป็นแบบ ทดสอบที่ดัดแปลงจากแบบ ทดสอบของทอแรนซ์ (Tor- rance) และได้จัดทำ norm แล้ว 2. การสร้างแบบทดสอบความ คิดสร้างสรรค์ที่ใช้ภาษา เป็นสื่อ 3. ควรสร้างแบบทดสอบความ คิดสร้างสรรค์เฉพาะด้าน สำหรับแบบทดสอบความคิด สร้างสรรค์ฉบับอื่น ๆ คณะ กรรมการฯ กลุ่มนี้ได้รวบรวม รวมจากวิทยานิพนธ์นิสิต ระดับบัณฑิตศึกษา ในมหา- วิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศ ไทยทำไว้ เพื่อให้ผู้ประสงค์ จะให้ ได้พิจารณาเลือกตาม ความเหมาะสมด้วย

ตารางที่ 5 แบบทดสอบวัดการเป็นผู้นำ

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
แบบทดสอบวัดความเป็นผู้นำ	<p>แบบสำรวจ 70 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมงเป็น rating scale</p> <p>1.แบบสำรวจตนเอง ชุดที่ 1 34 ข้อ</p> <p>2.แบบสำรวจความเป็นผู้นำ (สำรวจตนเอง) ชุดที่ 2</p> <p>3.แบบสำรวจความเป็นผู้นำ ชุดที่ 3 (นักเรียนทั้งชั้นเรียน)</p> <p>4.แบบสำรวจความเป็นผู้นำ ชุดที่ 4 (แบบสังเกตทักษะการทำงานร่วมกัน สังเกตโดยครู)</p>	ป.1-ป.4	<p>ไม่ควรใช้กับเด็กต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4</p>	<p>แบบสำรวจชุดนี้เก็บแบบสำรวจที่สร้างขึ้นใหม่ โดยคณะกรรมการฯ และได้ทำการ pretest เพื่อปรับปรุงข้อคำถาม พร้อมทั้งคู่มือการใช้แล้ว</p> <p>คณะกรรมการฯ ได้เสนอแนะรายชื่อแบบทดสอบวัดการเป็นผู้นำในลักษณะต่าง ๆ จากวิทยานิพนธ์ที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยทำไว้ เพื่อให้ผู้ประสงค์จะใช้ ได้พิจารณาเลือกตามความเหมาะสมด้วย</p>

ตารางที่ 6 แบบสำรวจความสนใจและเกณฑ์พัฒนาการ

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
แบบสำรวจความสนใจและเกณฑ์พัฒนาการ	เป็นแบบสำรวจแบบ rating scale มี 3 ชุด คือ สำหรับครูเป็นผู้ตอบ สำหรับนักเรียนเป็นผู้ตอบ และสำหรับผู้ปกครองเป็นผู้ตอบ	ป. 3-ป. 6	ไม่มี	<p>1. เป็นแบบสำรวจที่คณะกรรมการฯ ได้สร้างขึ้นใหม่และได้ทำการ pretest เพื่อปรับปรุงข้อคำถามแล้ว</p> <p>2. คณะกรรมการฯ ได้ศึกษาแบบทดสอบอื่น ๆ ที่วัดความสนใจและพัฒนาการและได้รวบรวมรายชื่อเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม</p> <p>3. คณะกรรมการฯ ได้ดัดแปลงแบบทดสอบ DIAL-R ซึ่งเป็นแบบทดสอบการวัดพัฒนาการของเด็ก ในด้านต่าง ๆ แต่ยังไม่ได้ทำการทดสอบ หาค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรง จึงยังไม่อาจนำมาใช้ในขณะนี้ จนกว่าจะได้ทำการวิเคราะห์แก้ไขเสียก่อน</p>

ตารางที่ 7 แบบทดสอบวัดความถนัดทางศิลปะ

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	วิธีใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
แบบทดสอบ เพื่อวัดความ สามารถและ ความถนัดทาง ศิลปะของเด็ก ปฐมวัย	มี 2 ลักษณะคือ 1. Verbal test ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 2 ชุด คือ 1.1 แบบทดสอบความสามารถทางการรับรู้ 12 ข้อ-16 นาที 1.2 แบบทดสอบความสามารถทางสุนทรียสัมพันธ์ 12 ข้อ-24 นาที 2. non-verbal test ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 2 ชุด คือ 2.1 แบบทดสอบความสามารถทางแสดงออกและจินตนาการ 30 นาที 2.2 แบบทดสอบความสามารถทางการสร้างสรรค์งานศิลปะ 30 นาที	4-7 ปี	. แบบทดสอบประกอบด้วยส่วนของผู้ทดสอบและส่วนของเด็ก 1. ใช้ทดสอบเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล 2. ผู้ทดสอบต้องบันทึกข้อคิดคำตอบของเด็กด้วยตนเอง	ผู้ทดสอบต้องมีความรู้ทาง intuitive พอสมควรและต้องได้รับการฝึกฝนในการใช้แบบทดสอบนี้ก่อน	1. เป็นแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นใหม่ได้ทำการ pretest เพื่อปรับปรุงขึ้นต้นแล้ว 2. ยังต้องการปรับปรุงเพื่อให้เป็นแบบทดสอบรายกลุ่ม

ตารางที่ 8 แบบทดสอบวัดความถนัดและความสามารถพิเศษทางดนตรี

ชื่อแบบทดสอบ	ลักษณะแบบทดสอบ	ระดับที่ใช้	วิธีใช้	ข้อจำกัด	หมายเหตุ
แบบทดสอบวัด ความถนัดและ ความสามารถ พิเศษทาง - ดนตรีของเด็ก ระดับประถม ศึกษา	มี 2 ลักษณะ คือ 1. วัดความถนัดทางดนตรี 1.1pitch 30ข้อ 1.2duration 30ข้อ 1.3dynamic 30ข้อ 1.4rhythm 30ข้อ 1.5tone quality 30ข้อ 1.6melody 30ข้อ 2. วัดความสามารถพิเศษ ทางดนตรี 2.1pitch 40ข้อ 2.2rhythm 30ข้อ 2.3melody 30ข้อ	6-11 ปี โดยมี - เกณฑ์การ ตัดสิน 3 ระดับ	1. ให้ฟังเสียงที่ เป็นข้อความ จากเทปบันทึก เสียงและตอบ ในกระดาษ คำตอบ 2. สามารถทดสอบเป็นราย บุคคลและเป็น รายกลุ่ม 3. เด็กที่ผ่าน - เกณฑ์ของแบบ ทดสอบตอนที่ 1 จึงจะทำแบบ ทดสอบตอนที่ 2 ได้	ในการทดสอบ ตอนที่ 2 ควร เป็นครูหรือผู้ มีความรู้ทาง - ดนตรีบ้าง	เป็นแบบทดสอบ ที่สร้างขึ้นใหม่- และได้ทำการ pretest เพื่อ ปรับปรุงขึ้นต้น

(ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย, 2529 : น. 60-65)

สรุปผลการคาดคะเนจำนวนคนพิการ ในประเทศไทย

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับสถิติคนพิการ ที่จะนำมาใช้ในการวางแผนและนโยบายเพื่อช่วยเหลือประชากรกลุ่มนี้ อัตราคนพิการที่มักนำมาใช้อ้างอิงส่วนใหญ่ จะอ้างจากการสำรวจขององค์การต่างประเทศ ซึ่งเป็นอัตราที่ค่อนข้างสูง ทำให้มีการสำรวจคนพิการในประเทศไทยโดยหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงาน การสำรวจมีความแตกต่างกันในด้านนิยามคนพิการ กลุ่มอายุที่สำรวจและวิธีการเก็บข้อมูล อย่างไรก็ตามแม้จะมีข้อแตกต่างกันในด้านวิธีการสำรวจ แต่อัตราคนพิการที่พบจะไม่เกินร้อยละ 1.25 ซึ่งต่ำกว่าอัตราที่มักใช้อ้างอิง ซึ่งมีถึงร้อยละ 5 และร้อยละ 10 ของประชากร

ด้วยเหตุนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงได้พยายามหาวิธีการคาดคะเนจำนวนคนพิการในประเทศไทยขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่คาดว่าจะใกล้เคียงและเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด จากการศึกษาหน่วยงานสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติกับกรมสามัญศึกษา มีความเหมาะสมอยู่หลายประการที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการคาดคะเน คนพิการกลุ่มต่าง ๆ ในประเทศไทย เพราะเป็นการสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มีวิธีการสำรวจ และวิธีการจำแนกคนพิการที่คล้ายคลึงกันด้วย ดังนั้น สำนักงานฯ จึงเลือกใช้ข้อมูลจากสำรวจของทั้งสองหน่วยงานดังกล่าวมาเป็นพื้นฐานของการคาดคะเนคนพิการครั้งนี้ สำหรับผลการสำรวจคนพิการ ของสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้นได้ทำการคาดคะเนไว้แล้ว สำนักงานฯ ได้ทำการคาดคะเนต่อ จากรายภาคเป็นรายจังหวัด ส่วนข้อมูลจากกรมสามัญศึกษา สำนักงานฯ ได้ทำการคาดคะเนจากการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาจัดกระทำและประมวลผล ผลการคาดคะเนคนพิการของหน่วยงานทั้งสอง พอสรุปได้ดังนี้

1. จำนวนคนพิการทั่วประเทศ จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2524 พบว่าคนพิการทั่วประเทศ มีร้อยละ 0.76 คิดเป็นจำนวนทั้งสิ้น 367,540 คน จากการสำรวจของกองการศึกษาพิเศษ พบว่าในปี 2526 คนพิการทั่วประเทศมีร้อยละ 0.54 คิดเป็นจำนวนคนพิการทั้งสิ้น 258,620 คน

2. ประเภทของคณพิการ จำนวนและอัตราคณพิการ จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นดังนี้

2.1 จำนวนและอัตราความพิการทั่วประเทศ จำแนกตามประเภทของคณพิการ	
จิตเจริญช้ำ	จำนวน 60,630 คน คิดเป็นร้อยละ 0.12 ของจำนวนประชากร
ตาบอด	จำนวน 49,210 คน คิดเป็นร้อยละ 0.10 ของจำนวนประชากร
หูหนวกและ/หรือเป็นใบ้	จำนวน 63,450 คน คิดเป็นร้อยละ 0.13 ของจำนวนประชากร
อัมพาต	จำนวน 87,590 คน คิดเป็นร้อยละ 0.18 ของจำนวนประชากร
แขนหรือขาขาด	จำนวน 25,850 คน คิดเป็นร้อยละ 0.05 ของจำนวนประชากร
อื่น ๆ *	จำนวน 104,120 คน คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของจำนวนประชากร

2.2 อัตราคณพิการต่อจำนวนคณพิการ	
จิตเจริญช้ำ	คิดเป็นร้อยละ 15.51 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
ตาบอด	คิดเป็นร้อยละ 12.59 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
หูหนวกและ/หรือเป็นใบ้	คิดเป็นร้อยละ 16.23 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
อัมพาต	คิดเป็นร้อยละ 22.42 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
แขนหรือขาขาด	คิดเป็นร้อยละ 6.62 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
อื่น ๆ	คิดเป็นร้อยละ 26.63 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด

กองการศึกษานิสศาคาดคะแนอัตราประเภทของความพิการ ได้ดังนี้

ปัญญาอ่อน	คิดเป็นร้อยละ 24.35 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
ตาบอด	คิดเป็นร้อยละ 13.65 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
หูหนวก-หูตึง	คิดเป็นร้อยละ 14.37 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
ร่างกายพิการ	คิดเป็นร้อยละ 40.36 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
พิการช้ำช้อน	คิดเป็นร้อยละ 6.35 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด
อื่น ๆ *	คิดเป็นร้อยละ 0.92 ของจำนวนคณพิการทั้งหมด

* อื่น ๆ หมายถึง ลักษณะความพิการที่ไม่อยู่ในประเภทความพิการข้างต้น เช่น ขาลีบ ขาเป้ ลมชัก ลมบ้าหมู วิกลจริต ฯลฯ

3. อัตราคนพิการจำแนกตามช่วงอายุ ผลการคาดคะเนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

คิดอัตราคนพิการตามช่วงอายุต่าง ๆ ได้ดังนี้

อายุ 0 - 6 ปี	คิดเป็นร้อยละ	10.04	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 7 - 10 ปี	คิดเป็นร้อยละ	8.52	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 11 - 14 ปี	คิดเป็นร้อยละ	9.93	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 15 - 19 ปี	คิดเป็นร้อยละ	12.51	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 20 - 24 ปี	คิดเป็นร้อยละ	10.60	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 25 - 29 ปี	คิดเป็นร้อยละ	4.80	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 30 - 34 ปี	คิดเป็นร้อยละ	6.06	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 35 - 39 ปี	คิดเป็นร้อยละ	5.23	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 40 - 49 ปี	คิดเป็นร้อยละ	8.27	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 50 - 59 ปี	คิดเป็นร้อยละ	9.21	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 60 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ	14.82	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด

สำหรับกองการศึกษาพิเศษคาดคะเนอัตราคนพิการตามช่วงอายุที่สำรวจไว้ดังนี้

อายุ 3 - 6 ปี	คิดเป็นร้อยละ	5.80	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 7 - 10 ปี	คิดเป็นร้อยละ	11.65	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 11 - 14 ปี	คิดเป็นร้อยละ	12.60	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
อายุ 14 ปีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ	65.60	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุอายุ	คิดเป็นร้อยละ	4.35	ของจำนวนคนพิการทั้งหมด

4. อัตราคนพิการจำแนกตามการศึกษา จากการคาดคะเนตามผลการสำรวจของ

กองการศึกษาพิเศษ (ข้อมูลด้านนี้มีเฉพาะของกองการศึกษาพิเศษ) จำแนกตามโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ กำลังเรียน เคยเรียน ไม่เคยเรียน คาดคะเนได้ผลดังนี้

คนพิการที่กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	11.74	ของคนพิการทั้งหมด
คนพิการที่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	26.10	ของคนพิการทั้งหมด

คนพิการที่ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	52.63	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	9.53	ของคนพิการทั้งหมด
ประเภทคนตาบอด			
ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	56.60	ของคนพิการทั้งหมด
เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	24.20	ของคนพิการทั้งหมด
กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	7.48	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	11.72	ของคนพิการทั้งหมด
ประเภทหูหนวก - หูตึง			
ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	58.79	ของคนพิการทั้งหมด
เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	22.87	ของคนพิการทั้งหมด
กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	7.51	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	10.83	ของคนพิการทั้งหมด
ประเภทปัญญาอ่อน			
ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	58.19	ของคนพิการทั้งหมด
เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	20.58	ของคนพิการทั้งหมด
กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	13.05	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	8.18	ของคนพิการทั้งหมด
ประเภทร่างกายพิการ			
ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	43.37	ของคนพิการทั้งหมด
เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	33.24	ของคนพิการทั้งหมด
กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	14.69	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	8.70	ของคนพิการทั้งหมด
ประเภทพิการซ้ำซ้อน			
ไม่เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	67.66	ของคนพิการทั้งหมด

เคยเรียน	คิดเป็นร้อยละ	14.38	ของคนพิการทั้งหมด
กำลังเรียน	คิดเป็นร้อยละ	7.62	ของคนพิการทั้งหมด
ไม่ระบุ	คิดเป็นร้อยละ	10.34	ของคนพิการทั้งหมด

5. คนพิการจำแนกตามเพศ จำนวนและอัตราคนพิการจากข้อมูลการคาดคะเนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปรากฏผลดังนี้

คนพิการชายมีจำนวน 211,540 คน	คิดเป็นร้อยละ	57.55	ของคนพิการทั้งหมด
คนพิการหญิงมีจำนวน 155,990 คน	คิดเป็นร้อยละ	42.45	ของคนพิการทั้งหมด
กองการศึกษาพิเศษ ปรากฏผลดังนี้			
คนพิการชายมีจำนวน 145,293 คน	คิดเป็นร้อยละ	56.18	ของคนพิการทั้งหมด
คนพิการหญิงมีจำนวน 111,698 คน	คิดเป็นร้อยละ	43.19	ของคนพิการทั้งหมด
อื่นๆ (ไม่ระบุเพศ) มีจำนวน 1,629 คน	คิดเป็นร้อยละ	0.63	ของคนพิการทั้งหมด

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : น.131-140)

สรุปผลการวิจัยการใช้ทรัพยากรและต้นทุน ในการจัดการศึกษาพิเศษ

ความเป็นมา

การจัดการศึกษาภาคบังคับซึ่งรัฐจัดสำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้น นอกจากการศึกษาปกติแล้ว รัฐยังได้จัดการศึกษาพิเศษให้แก่กลุ่มเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากมีความจำเป็นบางประการ เช่น เด็กที่มีความจำเป็นในเรื่องถิ่นที่อยู่ เด็กชาวเขา เด็กในสถานสงเคราะห์และกลุ่มเด็กที่มีความผิดปกติทางร่างกายและสมอง เช่น ตาบอด หูหนวก แขนพิการ ปัญญาอ่อน รวมทั้งเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล แต่งานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2528) พบว่า การจัดการศึกษาพิเศษให้แก่กลุ่มเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา โดยเฉพาะเด็กพิการให้ได้รับความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา นั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าการศึกษาปกติประมาณ 8 เท่า แม้ว่าค่าใช้จ่ายลงทุนจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้เด็กพิการจะสูงมากก็ตาม แต่เพื่อให้คนพิการเหล่านั้น ได้มีโอกาส และได้รับความเสมอภาคทางการศึกษาเท่าเทียมกับเด็กปกติตามควรแก่สิทธิมนุษยชนที่ทุกคนควรจะได้รับรัฐจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาพิเศษ โดยกำหนดเป็นแนวนโยบายไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับพุทธศักราช 2520 ว่า "รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกายจิตใจ หรือสังคมและผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึง"

ในการดำเนินงานแนวนโยบายของรัฐดังกล่าว กรมสามัญศึกษา กรมประชาสงเคราะห์ กรมการแพทย์ร่วมกับมูลนิธิ เอกชนหลายแห่งจัดตั้งสถาบันการศึกษาพิเศษหรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษ เฉพาะสำหรับเด็กพิการหรือเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญามี 20 แห่ง นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาพิเศษประเภทเรียนร่วมกับเด็กนักเรียนปกติในโรงเรียนการศึกษาปกติอีก 19 แห่ง รวมเป็น 39 แห่ง

อย่างไรก็ตาม ประชากรวัยเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ ที่มีโอกาสเข้ารับการศึกษายังมีน้อยมาก ถ้าเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ ทั้งหมด

จากการคาดคะเนจำนวนคนพิการทั่วประเทศของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2526 มีคนพิการทั่วประเทศ 378,758 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 49,266,716 คน คิดเป็นร้อยละ 0.77 ในจำนวนประชากรพิการเหล่านี้ปรากฏว่า ผู้ที่ได้รับการบริการด้านการศึกษา ยังมีน้อย แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 5 จึงได้กำหนดแนวนโยบายในการจัดการศึกษาพิเศษ โดยเร่งขยายและพัฒนารูปแบบของการจัดการศึกษาพิเศษบางประเภท เพื่อให้เด็กพิการได้มีโอกาสรับบริการทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติทั่วไป และมีระบุไว้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ว่า "จัดการศึกษาภาคบังคับ (ป.1-ป.6) ให้ทั่วถึงทุกท้องที่ และครอบคลุมเด็กที่ด้อยโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับนี้ ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจ ภาษา และวัฒนธรรม ไกลการคมนาคม รวมทั้งเด็กพิการและเด็กที่อยู่ในสภาพที่ควรให้การสงเคราะห์"

เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ ตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว รัฐอาจทำได้โดยการจัดสรรเงินเพื่อใช้จ่ายลงทุนทางการศึกษาพิเศษเพิ่มขึ้นหรือปรับปรุงประสิทธิภาพของการศึกษาที่มีอยู่เดิม แต่ในขณะที่งบประมาณรายจ่ายของประเทศยังมีอยู่จำกัด ควรจะได้พิจารณาด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริการที่มีอยู่เดิม ให้สามารถเพิ่มบริการได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาโดยส่วนรวม จึงควรจะมีการวิเคราะห์การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง "การใช้ทรัพยากรต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและวิเคราะห์การใช้ทรัพยากร ด้านครู อาจารย์ อาคารถิ่นสถานที่ รวมทั้ง วิเคราะห์ค่าใช้จ่าย หาต้นทุนต่อหัวนักเรียนการศึกษาพิเศษและแนวโน้มของต้นทุนต่อหัวนักเรียนและต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ ทั้งนี้คาดว่า ผลการวิจัยจะช่วยเสริมโครงการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความต้องการและโอกาสทางการศึกษาของผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา" ในเรื่องแนวทางในการลงทุนจัดการศึกษาพิเศษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การใช้ทรัพยากรด้านครู-อาจารย์ อาคารสถานที่ และ ต้นทุนต่อหัวนักเรียน ในการจัดการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อหาแนวโน้มของต้นทุนต่อหัวนักเรียนและต้นทุนทั้งหมดในการจัดการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากโรงเรียนการศึกษาพิเศษ จำนวน 10 แห่ง ซึ่งสังกัดหรือดำเนินการร่วมกับกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนการศึกษาพิเศษทั้ง 10 แห่ง (ซึ่งเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โรงเรียนละ 20 คน รวม 200 คน) ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับครู-อาจารย์ ได้จากการส่งแบบสอบถามครู-อาจารย์ทั้งหมดในโรงเรียนการศึกษาพิเศษทั้ง 10 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน ทรัพยากรด้านครู-อาจารย์ อาคารสถานที่ และค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาพิเศษ
2. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน
3. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับครู-อาจารย์

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย อัตราส่วนนักเรียนต่อครู ดัชนีความพอเพียงในการใช้ครู อัตราส่วนพื้นที่ต่อจำนวนนักเรียน/ครู ต้นทุนเฉลี่ยต่อหัวนักเรียน สมการถดถอยและสมการพยากรณ์เพื่อหาแนวโน้มต้นทุนต่อหัวนักเรียน และต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ เสนอโดยคำนวณหาแนวโน้มจำนวนนักเรียนและจำนวนประชากรวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา (กลุ่มอายุ 7-14 ปี) ในอนาคต (พ.ศ. 2528-2535) โดยกำหนดจำนวนนักเรียนที่จะจัดการศึกษาพิเศษให้ในอัตราร้อยละของจำนวนประชากรวัยเรียนฯ เป็นร้อยละ 5 10 15 20 และ 25 ตามลำดับ .

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. จำนวนครู - อาจารย์หญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี แต่ผู้ที่มีวุฒิการศึกษานิเทศะมีเพียงร้อยละ 6.62
2. ครู - อาจารย์กลุ่มใหญ่ที่สุดมีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 6-10 ปี ชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ของครู คือ 21.51
3. ในรอบ 3 ปี (พ.ศ.2526-2528) ครู-อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมด้านการศึกษานิเทศะร้อยละ 57.49 เคยเข้าประชุมสัมมนาด้านการศึกษานิเทศะร้อยละ 65.16
4. อัตราส่วนนักเรียนต่อครูโดยเฉลี่ย 5.9 ในขณะที่จำนวนครู - อาจารย์ในโรงเรียนส่วนใหญ่มีสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานการใช้ครู (ครู 1 คน : นักเรียน 8 คน) โรงเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญา มีครูน้อยกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
5. อัตราส่วนพื้นที่อาคารทั้งหมด พื้นที่อาคารเรียน พื้นที่หอนอนและพื้นที่โรงอาหาร ต่อนักเรียนเฉลี่ยคนละ 19.00, 12.45, 3.00 และ 1.66 ตารางเมตร ตามลำดับ
6. อัตราส่วนพื้นที่ห้องทั้งหมด พื้นที่ห้องเรียน พื้นที่ห้องวิชาเฉพาะ พื้นที่ห้องสมุดต่อ นักเรียนเฉลี่ยคนละ 8.13, 4.43, 1.32 และ 0.43 ตารางเมตร ตามลำดับ
7. อัตราส่วนพื้นที่ห้องทำงานครู-อาจารย์ เฉลี่ยคนละ 11.46 ตารางเมตร
8. อัตราการใช้ห้องเฉลี่ยสัปดาห์ละ 35.80 ชั่วโมง
9. อัตราส่วนจำนวนครู-อาจารย์และนักเรียนต่อจำนวนส้วมและที่ปัสสาวะโดยเฉลี่ย 5.8 ต่อหนึ่งที่
10. ต้นทุน (ทั้งหมด) ต่อหัวนักเรียนเฉลี่ย 38,304 บาทต่อปี (ค่าคงที่ปี พ.ศ. 2528) ต้นทุนค่าเนิมนการต่อหัวนักเรียนเฉลี่ย 9,763 บาท หรือ 13,673 บาทต่อปี(ค่าคงที่ปี พ.ศ. 2528) ต้นทุนการใช้ค่าครุภัณฑ์ต่อหัวนักเรียนเฉลี่ย 346 บาท หรือ 363 บาทต่อปี (ค่าคงที่ปี พ.ศ. 2528) ต้นทุนต่อหัวนักเรียนในการใช้อาคารและสิ่งก่อสร้าง ปี พ.ศ.2528 เฉลี่ย 15,446 บาท

ต้นทุนการใช้ที่ดินต่อหัวนักเรียน ปี พ.ศ. 2528 เฉลี่ย 7,074 บาท ต้นทุนของรัฐต่อหัวนักเรียน ปี พ.ศ. 2528 เฉลี่ย 36,556 บาท และต้นทุนส่วนตัวต่อหัวนักเรียน ปี พ.ศ. 2528 เฉลี่ย 1,748 บาท สัดส่วนต้นทุนของรัฐต่อหัวนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 95.44 ในขณะที่ต้นทุนส่วนตัวต่อหัวของนักเรียนมีเพียงร้อยละ 4.56 ของต้นทุนทั้งหมดต่อหัวนักเรียน

11. ผลการคาดคะเนต้นทุนดำเนินการต่อหัวนักเรียน ปี พ.ศ. 2528-2535 เป็นดังนี้ คือ 11,830, 12,519, 13,208, 13,897, 14,586, 15,275, 15,964 และ 16,653 บาทตามลำดับ

12. ผลการคาดคะเนต้นทุนทรัพย์สินต่อหัวนักเรียน ปี พ.ศ. 2528-2535 เป็นดังนี้ คือ 23,097, 25,900, 29,027, 32,517, 36,414, 40,767, 45,630 และ 51,065 บาทตามลำดับ

13. ต้นทุน (ทั้งหมด) ต่อหัวนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เมื่อปรับค่าเงินคงที่ปี พ.ศ. 2528 ปรากฏว่าต้นทุน (ทั้งหมด) มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะต้นทุนดำเนินการต่อหัวนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นปีละ 689 บาท และลดลงปีละ 555 บาท เมื่อคิดเป็นค่าคงที่ปี พ.ศ. 2528

14. แนวโน้มต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ คาดประมาณโดยพิจารณาจากแนวโน้มการเพิ่มของจำนวนนักเรียนการศึกษาพิเศษทั่วประเทศที่แนวโน้มจะเป็นไปได้ในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ปัจจุบันพบว่า ต้นทุนของรัฐทั้งหมดเพิ่มขึ้นทุกปีจาก 79,703,000 บาท ในปี พ.ศ. 2528 เพิ่มขึ้นเป็น 214,463,000 บาท ในปี พ.ศ. 2535 และเมื่อคิดเป็นค่าคงที่ปี พ.ศ. 2528 ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นกันคือ เพิ่มจาก 80,249,000 บาท ในปี พ.ศ. 2528 เป็น 101,106,000 บาท ในปี พ.ศ. 2535

15. แนวโน้มต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ คาดประมาณโดยพิจารณาจากแนวโน้มการเพิ่มของจำนวนประชากรวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา (กลุ่มอายุ 7 - 14 ปี) ทั่วประเทศ โดยกำหนดจำนวนนักเรียนที่จะจัดการศึกษาพิเศษให้ในอัตราร้อยละของจำนวนประชากรวัยเรียนฯ เป็นร้อยละ 5, 10, 15, 20 และ 25 ตามลำดับ คาดว่าจะใช้เงินลงทุนในปี พ.ศ. 2528 เป็นเงิน 123,595,000, 247,213,000, 370,751,000, 494,356,000,

617,940,000 บาทตามลำดับ และเพิ่มขึ้นเป็น 257,057,000, 514,167,000, 771,240,000, 1,028,349,000 และ 1,285,423,000 บาท ตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2535

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ

1. ควรจะมีการปรับปรุงลักษณะการใช้อาคาร เพื่อให้สามารถรับนักเรียนได้เพิ่มขึ้นอีก เช่น การปรับลดพื้นที่ห้องพักครู - อาจารย์ หรือห้องทำงานของครู - อาจารย์ เพราะจากการวิจัยครั้งหนึ่งพบว่า ครู - อาจารย์ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ มีพื้นที่ห้องทำงานเฉลี่ยคนละ 11.46 ตารางเมตร สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา (พ.ศ. 2522) ซึ่งกำหนดให้ครู - อาจารย์มีพื้นที่ห้องพักครูเฉลี่ยคนละ 4.5 ตารางเมตร เมื่อปรับลดพื้นที่ห้องพักครู - อาจารย์ หรือห้องทำงานครู - อาจารย์ จัดขยายเป็นห้องเรียนก็จะสามารถรับนักเรียนเพิ่มได้อีก
2. ในการขยายการศึกษาพิเศษในโอกาสต่อไป ควรมีการพิจารณาปรับครู-อาจารย์ ที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษมากขึ้น เพราะจากการวิจัยครั้งหนึ่งพบว่า ครู - อาจารย์ที่มีวุฒิตรงทางการศึกษาพิเศษน้อย (ร้อยละ 6.62) และจำนวนครู - อาจารย์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่มีวุฒิไม่ตรงทางการศึกษาพิเศษควรจะได้รับอบรมเพิ่มเติม (INSERVICE TRAINING) อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เนื่องจากเทคนิควิทยาการในการเรียนการสอนทางการศึกษาพิเศษมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา
3. ควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับภาระค่าใช้จ่ายในการศึกษาพิเศษของนักเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะจากการวิจัยครั้งหนึ่งพบว่า รัฐบาลรับภาระในการจัดการศึกษาพิเศษสูงถึงร้อยละ 95.44 แต่ผู้ปกครองรับภาระค่าใช้จ่ายของนักเรียนเพียงร้อยละ 4.59 ของค่าใช้จ่ายลงทุกสิ่งหมดต่อหัวนักเรียน
4. แนวโน้มเงินลงทุนที่จะใช้ในการจัดการศึกษาพิเศษในอนาคต (ปี พ.ศ. 2528-2435) ทั้ง 2 แนวทางคือ พิจารณาจากแนวโน้มการเพิ่มของนักเรียนการศึกษาพิเศษทั่วประเทศที่นำจะเป็นไปได้ และจากแนวโน้มการเพิ่มของจำนวนประชากรวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกายและปัญญา โดยกำหนดจำนวนนักเรียนที่จะจัดการการศึกษาพิเศษให้ในอัตราร้อยละของจำนวนประ

ชากรวัยเรียน เป็นร้อยละ 5, 10, 15, 20 และ 25 ตามลำดับนั้น การเพิ่มตามอัตราส่วนนี้รัฐต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเพียงคาดประมาณว่าจะจัดเพียงร้อยละ 25 ของจำนวนประชากรวัยเรียนฯ ยังต้องใช้งบประมาณ 1,000 ล้านบาท และถ้าจัดให้ได้ร้อยละ 25 รัฐต้องจัดสรรเงินไม่ต่ำกว่า 4,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นไปได้ยากมาก

ดังนั้นในการขยายการจัดการศึกษาพิเศษนั้น ควรพิจารณาการจัดการศึกษาพิเศษประเภทเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ หรือชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาปกติมากกว่าที่จะมีการจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะชั้นใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

4.1 การลงทุนจัดการศึกษาพิเศษประเภทเรียนร่วมในชั้นปกติ หรือชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนการศึกษาปกติ จะใช้อาคารสถานที่ซึ่งมีอยู่แล้ว แต่ถ้าลงทุนจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะจะต้องมีค่าใช้จ่ายทั้งงบดำเนินการและงบลงทุน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ต้นทุนดำเนินการต่อหัวนักเรียนการศึกษาพิเศษ ต่ำกว่าต้นทุนงบลงทุนต่อหัวนักเรียนการศึกษาพิเศษ และต้นทุนดำเนินการต่อหัวนักเรียนการศึกษาพิเศษมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่ไม่สูงมากนัก คือเฉลี่ยปีละ 689 บาท เมื่อดำเนินการตัวเลขต้นทุนทรัพย์สิน จึงควรพิจารณาดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษประเภทเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาปกติ ซึ่งจะทำให้การจัดการศึกษาพิเศษได้แพร่กระจายมากขึ้น

4.2 ปัจจุบันนักเรียนปกติในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากอัตราส่วนนักเรียนประถมศึกษาปกติต่อประชากรวัยเรียนมีสัดส่วนลดลง คือ ปีการศึกษา 2526 มีนักเรียนประถมศึกษาปกติร้อยละ 97.58 ปีการศึกษา 2527 ลดลงเป็นร้อยละ 97.09 และปีการศึกษา 2528 ลดลงเป็นร้อยละ 95.94 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 1) ดังนั้นในขณะที่นักเรียนประถมศึกษาปกติมีแนวโน้มลดลง จำนวนที่ว่างอยู่นั้น ควรจะพิจารณาว่านักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ เข้ามาเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ ในโรงเรียนประถมศึกษา ปกติดังกล่าว

5. ส่งเสริมและสนับสนุนมูลนิธิเอกชนหรือโรงพยาบาลเอกชนลงทุนดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษให้มากขึ้น โดยให้ทำการบำบัดรักษาและจัดการศึกษาพิเศษ ตลอดจนให้การฝึกอบรมอาชีพ แก่ผู้มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ อาจจัดตั้งเป็น

5.1 โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะ

5.2 ศูนย์ให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ในการดำเนินการนั้น จะจัดเป็นแบบประจำหรือไป-กลับ ควรพิจารณาตามความบกพร่องของนักเรียนแต่ละประเภททั้งสิ้น เป็นการแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาพิเศษของรัฐ โดยที่นักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี สามารถเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนของเด็กในความปกครองได้ รัฐก็จะสามารถกระจายโอกาสทางการศึกษาพิเศษให้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องประเภทต่าง ๆ ที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ได้เข้ารับการศึกษานอกระบบการศึกษาพิเศษที่รัฐจัดให้ โดยไม่ถูกแย่งที่เรียน

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : น.135 - 140)